

ELÍTÉLTEK DALAI

1.

Biceg a nap
Öregapámra
(Isten nyugosztalja)
Hagyom a csendet
Elhagyom
(Mint bátorsága az elítéltet)
Azt a kereszttel átdöfött
Földdarabot
Amely némaságba süppedt
Míg minden fa vonz
A szomjúság
Sehogy sem csitul
Míg minden fa
Levizelt kérget sejt
Az utca bordáit
Súlyos léptekkel bezúgom
És azt a kereszttel átdöfött
Földdarabot
A némaságba zuhanat
(Mint bátorsága az elítéltet)
Poharak izületeit tördelve
Elhagyom

2.

A szívárványhártyában
Az éj patái dübörögtek
Az éj fülével mocorgott
A lámpásszemű
Asszonyok tekintetében
És lángok között
Megellette a gondot

3.

Örületesen jönnek a felhők
Értem
Vicsorogj pofázó csürhe
Teljesen hidegen hagy
Rejtőzik a sárga alkonyat
Örületesen közelednek a felhők

Nem vagyok a pásztoruk
Vicsorogjatok szelíd testvérek
Elrejt a sárga alkonyat

4.

Kimarta ajkam
A düh az éjjel
Vérzik
Vérben forgó szemem is
Meglöcsöltam
Azzal s ott ahol mérlik
Vérző seb vagyok
Látják a hajnalok
Erőm fogytán de odavetnek
A reggelnek

5.

Senki sem kérdi
Ki vagy
Mint a romok
Hallgatnak a városok
Az emberek elmennek
Hogy idő múltával
Visszatérjenek
Senki sem kérdi
Ki vagy
A városok maradnak
Mindig ugyanazok
Egy-két tető ide vagy oda
Nem számít soha

6.

Az ajtó
Amikor elhagyta a házat
Utolszor nézte
Utolszor látta
A hátát és a vállát
Amikor elhagyta a házat
Mintha tudta volna
Hogy vissza nem tér soha
Az ajtó nyitva maradt